

РЕШЕНИЕ

№ 2455

гр. София, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 20.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **10050** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на И. А. Б. срещу Решение № Ж-807/20.09.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетиката във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 прекратява административното производство образувано по жалба с вх. № Е-13-62-152/26.06.2023 г., подадена от И. А. Б. срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД.

Жалбоподателят описва, че в началото на м.Февруари 2023 год. закупил от Е. К. Г. имот в местността „Гола В.- терасите“ на [населено място], като в намиращата се в имота сграда съществувало електрозахранване. На 21.02.2023 г. подал заявление за засичане и пререгистрация на партидата, с вх.№ [ЕГН] в центъра за обслужване на клиенти в [населено място], където служителката открила съществуващата партида на абоната К. Г. П. с ЕГН: [ЕГН] /баща на продавача на Е. К. Г./ с клиентски № 300133311054. На 15.03.2023 г. получил обаждане от служител на центъра за обслужване на клиенти с искане да бъдат представени допълнителни документи: нотариален акт за имота, скица и удостоверение №887/127 от 24.03.1982 г. на ОНС К. за предоставяне за вечно ползване на закупения от мен имот на първия му собственик К. Г. П.. Същият ден заедно с исканите документи подал и възражение с вх.№[ЕГН]/15.03.2023 г. във връзка с получения отговор на предишното заявление, който му бил прочетен от служителката от компютъра, но не му бил предоставен в

писмен вид. С писмо изх.№ [ЕГН]/06.04.2023 г. от дружеството го информирали, че е необходимо да подаде ново искане за проучване на условията за присъединяване по реда на чл.4, ал. 1, т. 11 от Наредба №6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи. Твърди се, че с това Е. Запад отказвала да признае идентичността на закупения от него имот с идентификатор 41112.83.62 и съществуващата партида на името на първия му собственик К. Г. П. с клиентски №300133311054. както и да извърши пререгистрацията ѝ на името на жалбоподателя, като настоящ собственик на имота. Релевира, че собственикът на имота го е придобил на 24.03.1982 г., починал е на 23.02.1999 г. и след това в сградата не е живял никой и затова нямало реална консумация, искания и други действия в тази връзка след датата на смъртта на абоната. Сочил се, че по повод искането му за пререгистрация от 21.02.2023 г. служители на Е. Запад при посещението си на място извършили демонтиране на захранващото трасе, водещо до сградата, като изолаторите на захранващия кабел още стояли на къщата, което доказвало, че сградата е била реално присъединена към електрическата мрежа. Партидата по клиентски № 300133311054 с абонат К. Г. П. била закрыта служебно след подаденото от Б. искане за пререгистрация на 21.02.2023 г. Претендира Е. Запад да признае идентичността на партидата по клиентски № 300133311054 и закупения от него имот, както и извършване на пререгистрацията ѝ на името на жалбоподателя, като настоящ собственик на имота.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, лично поддържа жалбата си. Моли съда да отмени решението на КЕВР и да му се признае партидата.

Ответникът- Комисията за енергийно и водно регулиране чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Моли съда да потвърди акта като правилен и законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна „Електроразпределителни мрежи– Запад“ ЕАД, чрез процесуален представител оспорва жалбата и моли съда да я остави без уважение. В писмено становище /л.54/ и в хода по същество поддържа, че от представените по делото доказателства се установила констатацията в обжалваното решение, а именно липсата на идентичност между клиентския номер и партидата на закупения от жалбоподателя имот. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща процесуален представител.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) е започнало по подадена жалба чрез „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД от И. А. Б., в която възразява срещу отказа на електроразпределителното дружество да признае съществуващата партида и да извърши пререгистрацията на негово име като собственик на имота.

Депозирано е становището на електроразпределителното дружество, видно от което на 22.02.2023 г. Б. подал до „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД Заявление с искане за „отчитане на електромер и пререгистрация“, в което е посочил клиентски № 300133311054. Жалбоподателят представил Нотариален акт за продажба на недвижим имот, от който е видно, че на 16.02.2023 г. е придобил поземлен имот със сграда в местност Гола В.- Терасите, [населено място]. Съгласно клиентската

информационна система за посочения от Б. клиентски № 300133311054, като клиент е записано лице с две имена К. П., без други идентифициращи данни. Клиентският номер е въведен от праводателите на дружеството и датира от периода преди въвеждане на изискването за сключване на писмени договори за присъединяване. За този обект няма отразена консумация, липсват данни за местоположение и електромер, никога не са подавани искания, не са извършвани каквито и да било действия, доказващи реалното съществуване на присъединен обект. И. Б. се е легитимирал като собственик на поземлен имот със сграда, за която не се откриват доказателства, че е присъединена към електроразпределителната мрежа. Идентичността на притежавания от него имот с идентификатор 41 112.83.62, с парцел X. в същата местност, предоставен за ползване на К. П., не означава, че това е имотът по клиентски № 300133311054, нито, че този клиентски номер съответства на реално присъединен обект. От представените документи и след посещение на място не може да се установи идентичност между клиентски № 300133311054 и закупения от жалбоподателя имот. Наред с това, липсата на съоръжения еднозначно налага извършване на проучване за условията и начина за осигуряване на електрозахранване и изграждане на съоръжения за присъединяване. Указана е необходимост Б. да подаде заявление за проучване на условията за присъединяване по реда на Наредба № 6.

На 14.09.2023г. в КЕВР постъпил Доклад от Дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ вх. №Е-Дк-1117/14.09.2023 г., придружен с проект на решение /л.24 и сл./.

На 20.09.2023 г. на проведено на КЕВР закрито заседание, за което е съставен протокол №296/20.09.2023 г. /извлечение л.21 и сл./, е взето решение, с което е приет доклада и е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-13-62-152/26.06.2023 г., подадена от г-н И. А. Б. срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД. Решението е взето с два гласа „за“, от които един гласа на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

С оспорваното в настоящото производство Решение № Ж-807/20.09.2023 г. Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетиката във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 прекратява административното производство образувано по жалба с вх. № Е-13-62-152/26.06.2023 г., подадена от И. А. Б. срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД.

По делото е приета административната преписка и допълнително ангажираните доказателства.

Видно от Нотариален акт за продажба на недвижим имот № 77, том 1, рег. № 0531, дело № 70/2023 г. Е. К. Г., Д. Е. Х. и О. Е. К. продават на И. А. Б. следния свой собствен недвижим имот: поземлен имот с идентификатор 41 112.83.62, предишен идентификатор 41112.59.6, в местност „Гола В.- Терасите“, [населено място], ведно с построената в същия поземлен имот сграда с идентификатор 41112.83.62.1.

Видно от удостоверение за наследници, наследници на К. Г. П. са: О. Г. П. /съпруга/, Е. К. Г. /син/, М. К. К. /дъщеря/.

В показанията си разпитаният в качеството на свидетел С. А. сочи, че със собствени средства направили електрозахранване на къщите си, които са 11 и само той останал жив. Свидетелят заявява: „К. се казва този, който живееше в едната къща с неговата съпруга и сега трябва енергата на нас наем да ни плаща. Къщата има партида“. На поставеният от съда въпрос, същият отговори, че повече от 10 години никой не е живял в тази къща, като жалбоподателят купил тази къща от сина на К..

По делото е приета Съдебно-електротехническа експертиза, видно от която при проверка на сграда с идентификатор 41112.83.62.1 (Приложение 2, снимка 1-4), област К., [община], [населено място], вещото лице установило, че сградата не е присъединена към електроразпределителната мрежа на Е. Запад. До имота има 2 бр. железобетонни стълбове (снимка 5, 6 и 7). В сградата няма електрическо табло, електрическата инсталация липсва, в предверието и на беседката в двора има остатъци от 2 бр. електрически ключове (снимки 2 и 3). Имотът с идентификатор 41112.83.62, в който се намира сградата е с начин на трайно ползване определен от службата по геодезия, картография и кадастър съгласно скица от 22.02.2023 - за земеделски труд и отпих (стр. 8 от делото). При посещение на място 05.03.2024 г. в Е. Запад К., направил проверка в системата (Приложение 2- Данни от информационна система за клиентски номер 300133311054 от Е. Запад). Клиентският номер 300133311054 е въведен в електронната информационна система, която използва Е. Запад. Въвеждането в електронната системата е от праводателите на Е. Запад- Ч. Разпределение. В системата няма данни за: местоположение; потребление; наличие или подмяна на електромер. От информационната система се вижда, че: като бизнес партньор е записано лице с имена- К. Г. П. без други идентифициращи данни; описанието на мястото на потребление е „Местност Гола В. 2500 К. Битов“; в системата няма електромер, няма информация за консумация на електрическа енергия, няма данни за местоположение на обект, никога не са подавани искания, не са правени справки, не са извършвани каквито и да било действия от страна на Е. предприятие. Според експерта, клиентският номер съществува в информационната система, но от извършената проверка не може да се установи, че номер 300133311054 в клиентската информационна система на Е. Запад е потребявал електрическа енергия, както и че е съществувал присъединен към електроразпределителната мрежа обект.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановеният срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – КЕВР, в съответствие с предоставените му правомощия по чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ и Наредба № 6/2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи. Според чл. 13, ал. 1 от ЗЕ, КЕВР е постоянно действащ орган, който заседава, когато присъстват повече от половината от членовете или от членовете на съответния състав. Видно от приложения по делото Протокол №296/20.09.2023 г. /л.21/ от проведеното закрито заседание на КЕВР, решението е взето с 2 гласа „за“, от които един на член на КЕВР със стаж в енергетиката.

При извършената служебна проверка съдът констатира, че оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентния орган в рамките на правомощията му, като решението е обективизирано в предвидената в закона писмена форма.

Относно материалната законосъобразност на решението:

Наредбата, издадена на основание чл. 60 от ЗЕ, която регламентира реда на подаването и разглеждането на жалбите, действаща към момента на издаване на

оспорения административен акт, е Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Процедурата по уреждането на спорове по чл. 22 ЗЕ е уредена в чл. 142- 149 от Наредбата.

Нормата на чл. 22, ал.1 ЗЕ постановява, че КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, свързани с изпълнението на задълженията им по ЗЕ. Съгласно чл. 22, ал. 1, т. 2 от ЗЕ КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по ЗЕ, а съгласно ал. 7 на чл. 22 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове, се регламентират в Наредбата по чл. 60 от ЗЕ.

Според чл.22, ал.5 от ЗЕ в случаите, когато Комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Настоящата жалба е приета за неоснователна и на основание чл.147, ал.1 от Наредба №3 от 21 март 2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката във вр. с чл.22, ал.7 от ЗЕ Комисията е прекратила административното производство.

В процесния казус, няма спор, че обектът- поземлен имот с идентификатор 41112.83.62 в местност Гола В.- Терасите, [населено място], ведно с построената в същия поземлен имот сграда с идентификатор 41112.83.62.1. е придобит от И. А. Б. /видно от приложен по делото нотариален акт за продажба на недвижим имот/, който е наследник на К. Г. П..

Спорни са обстоятелствата дали процесният имот е бил присъединен към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД и съответно извършено ли е неоснователно прекъсване на захранването към него от дружеството, респ. неоснователно ли е отказано на жалбоподателя да бъде прехвърленана партидата на придобития от него имот.

По делото се установи, включително от Съдебно- електротехническа експертиза, която се кредитира от съда като компетентно изготвена, при използване на специални знания, че клиентският номер 300133311054 е въведен в електронната информационна система, която използва Е. Запад. Въвеждането в електронната системата е от праводателите на Е. Запад- Ч. Разпределение. В системата няма данни за: местоположение; потребление; наличие или подмяна на електромер. От информационната система се вижда, че: като бизнес партньор е записано лице с имена- К. Г. П. без други идентифициращи данни; описанието на мястото на потребление е „Местност Гола В. 2500 К. Битов“; в системата няма електромер, няма информация за консумация на електрическа енергия, няма данни за местоположение на обект, никога не са подавани искания, не са правени справки, не са извършвани каквито и да било действия от страна на Е. предприятие. Сградата не е присъединена към електроразпределителната мрежа на Е. Запад, няма електрическо табло, електрическата инсталация липсва, в предверието и на беседката в двора има остатъци от 2 бр. електрически ключове (снимки 2 и 3). Т.е., клиентският номер съществува в информационната система, но не може да се установи, че номер 300133311054 в клиентската информационна система на Е. Запад е потребявал електрическа енергия, както и че обекта е присъединен към електроразпределителната мрежа обект.

Съдът намира, че не се установи по делото, че имотът е бил присъединен към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД преди придобиването му от страна на жалбоподателя.

Не се дискредитират показанията на свидетеля С. А., още повече при липса на индиция за заинтересованост от изхода на делото, относно наличието на партиди на имотите, както и начина на изграждане на електрозахранването. В тази връзка не се оспорват твърденията на жалбоподателя, че в имота е имало стърчащи кабели. Видно от снимковия материал приложен от вещото лице е наличен електрически стълб и кабели. Същевременно от доказателствата по делото не се установи процесният имот да е бил присъединен към електрическата мрежа преди придобиване на имота от жалбоподателя, за да претендира прехвърляне на партидата на негово име. Всъщност свидетелят потвърждава, че повече от 10 години никой не е живял в къщата, която жалбоподателят купил от сина на К..

В тежест на жалбоподателя е да докаже твърденията, на които основава жалбата си, които обуславят незаконосъобразността на акта. В случая той не се справи със задачата да докаже безспорно съществуването в имота на партида /клиентски и абонатен номер/, с която същият е присъединен преди или към датата на покупката му. Обстоятелството, че има клиентски номер, не е достатъчно да бъде направен извод, че имотът е присъединен по съответния за това ред.

Поради изложеното се налага извод, че не е налице незаконосъобразно неизпълнение от страна на Е. на задълженията му по предоставената му лицензия. Изложеното обосновава законосъобразността на отказа на прехвърлена партидата на придобития от него имот при липсата на осъществено присъединяване на имота. За изпълнение на последното следва същият да бъде присъединен към разпределителните електрически мрежи по реда на Глава Втора от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи. Съгласно чл. 4, ал.1 от Наредба № 6/24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, за проучване на условията за присъединяване на обект на клиент към електрическата мрежа се подава писмено искане до съответния мрежови оператор по местонахождение на обекта в случаите: 1. при изграждане на нов обект; 2. при преустройство на обект по реда на ЗУТ; 3. при увеличаване на договорената присъединена мощност на съществуващ, присъединен към електрическата мрежа обект; 4. при обособяване на нов обект със самостоятелно измерване на електрическата енергия чрез отделяне от съществуващ обект, който е присъединен към електрическата мрежа; 5. при промяна на броя на фазите независимо от това, дали се променя договорената присъединена мощност; 6. при изграждане на нови съоръжения за присъединяване, свързано с повишаване на категорията по осигуреност на електроснабдяването; 7. за временно електроснабдяване

на строителни обекти; 8. за временно електроснабдяване на преместваеми обекти по смисъла на ЗУТ; 9. за електроснабдяване на приемници на електрическа енергия в незастроен имот; 10. за електроснабдяване на съществуващ обект, който не е присъединен към електрическата мрежа; 11. за присъединяване на обект с прекратен достъп до мрежата; 12. при искане за допълнително захранване, при запазване категорията на осигуреност.

Предвид горното, настоящият съдебен състав намира оспорваният индивидуален административен акт за законосъобразен като издаден от компетентен орган, в установената форма, при спазване на процесуалните правила, материалноправните разпоредби, както и целта на закона.

По разноските по производството:

При този изход на спора и съевременно заявената претенция за присъждане в полза на ответника на юрисконсултско възнаграждение, същата се явява основателна, като на основание чл. 143, ал. 3 АПК, във вр. с чл. 144, вр. чл. 78, ал. 8, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, като на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева с оглед действителната фактическа и правна сложност на делото. Основателна е претенцията и на заинтересованата страна „Електроразпределение Запад“ ЕАД за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв. Следва да се възложи в тежест на жалбоподателя да заплати по сметка на АССГ изплатеното възнаграждение на вещото лице от бюджетните средства на съда, в общ размер на 514 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, Административен съд София- град, III- то отделение, 73- ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. А. Б. срещу Решение № Ж-807/20.09.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА И. А. Б., ЕГН- [ЕГН], да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране сумата от 100 /сто/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА И. А. Б., ЕГН- [ЕГН], да заплати на „Електроразпределение Запад“ ЕАД, ЕИК-[ЕИК] сумата от 100 /сто/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА И. А. Б., ЕГН- [ЕГН], да заплати на Административен съд София- град сумата от 514 /петстотин и четиринадесет/ лева за изплатено

възнаграждение на вещо лице.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: